

Een speelstijl die verbluffende virtuositeit en een delicate aanslag op de best mogelijke manier verenigt. [...] Zelden heb ik zo'n veelzijdige kunstenaar ontmoet.

Wolfgang Rihm

Anna Zassimova's pianospel combineert sprankelende techniek en levendige muzikaliteit – pianistische kwaliteiten die je zou kunnen associëren met de Russische pianoschool naar het voorbeeld van Heinrich Neuhaus en zijn leerlingen Sviatoslav Richter en Emil Gilels.

Bayrische Rundfunk

Grondig voortreffelijk

Frankfurter Allgemeine Zeitung

ANNA ZASSIMOVA is een pianiste zoals je er zelden nog tegenkomt, een personage dat je je zou voorstellen als je door de pagina's van een 19de-eeuwse roman bladert. Haar spel ademt een gepassioneerde intensiteit, gekoppeld aan een ongeëvenaarde kennis van en inzicht in de werken die ze speelt. Er is niets opzichtig aan, ook al is het meeslepend. En alle emoties – en mijn God, die zijn er genoeg – zijn van het soort dat alleen geleefd kan worden en niet kan worden nagebootst.

Anna Zassimova is een product van de – misschien wel laatste generatie – grote Russische School, opgericht door Heinrich Neuhaus: Bayerische Rundfunk was de eerste van velen die haar spel vergeleek met dat van Richter en Gilels. En die vergelijking is treffend.

Vanaf haar zesde volgde ze een opleiding aan de wereldberoemde Gnessin School in Moskou. Terwijl ze daar haar eerste graad piano doorliep, met Vladimir Tropp als leraar, ervoer ze de trauma's van de ineenstorting van de Sovjet-Unie uit de eerste hand. Een ervaring die volgens haar de oorzaak was dat ze zich aan de piano 'toewijdde': kunst als het enige stabiele punt in wat voor haar een tijd van grote instabiliteit was. Haar opleiding, zo legt ze uit, trainde de handen en geest van pianisten, bijna vanaf de geboorte. Het was toen dat pianospelen haar bestemming werd. Persoonlijke omstandigheden brachten haar er in deze periode toe Rusland te verlaten en haar studies in Duitsland verder te zetten. Hiervoor ontving ze een DAAD-Fellowship en studeerde ze aan de Hochschule für Musik Karlsruhe (bij Michael Uhde en Markus Stange), waar ze nu lesgeeft.

In de afgelopen tien jaar heeft ze het publiek op een groot aantal festivals en grote concertzalen in vervoering gebracht, zowel met haar solorecitals als met haar concerten. Haar solo-cd-opnamen, met romantische en hedendaagse werken, oogsten alom lovende kritieken. Deze opnames concentreerden zich rond Chopin, haar grote 'niet-Russische' liefde, Schumann, Brahms en Russische componisten uit het fin-de-siècle. *Vergessene Weisen (Forgotten Ways)* en het vervolg, *Sonata Reminiscenza*, haar albums met verdwijnende romantische en modernistische Russische muziek, met Medtner, Catoire, Scriabin, Roslavets en Wyschnegradsky, worden algemeen beschouwd als haar beste opnamen. Ze was ook te horen op kameropnamen van Tanejew en Catoire, uitgebracht door cpo. Een nieuw Chopin-album, opgenomen voor BIS, verscheen op 2 juni 2023.

Zassimova is een buitenbeentje onder artiesten van haar kaliber vanwege haar brede artistieke opleiding; ze heeft aanvullende diploma's behaald in musicologie (waar haar monografie over Georgy Catoire in het bijzonder aanleiding gaf tot een hernieuwde belangstelling voor de componist uit het begin van de 20ste eeuw) en kunstgeschiedenis. Ze heeft met talloze galerieën en evenementen samengewerkt om programma's te creëren

waarin schilderijen en pianowerken worden gecombineerd, en het publiek in vervoering gebracht met haar lezingen en uitvoeringen. Ze is zelf ook een fervent schilder van taferelen uit het Rusland dat ze zich herinnert.

Maar het is de piano, werkelijk een verlengstuk van Zassimova's ziel, waar al deze uiteenlopende passies, stormen en diepe zielerorselen samenkomen. En hoe ze dat doen! Er zijn veel geweldige pianoartiesten in onze tijd. Zassimova is een echte kunstenaar.

Adam Donen